

»I behagelig Skrivelse af 21de f. M. har det ærede Udvalg henstillet til Byraadet at lade sig repræsentere i det af Landboere i en Del Kommuner mellem Aarhus og Randers nedsatte Udvalg for Tilvejebringelse af en elektrisk Bane mellem de nævnte to Byer.

Idet Byraadet med Interesse vilde se et saadant Projekt realiseret, vilde man, forinden man vælger Repræsentanter, sætte Pris paa at blive gjort nærmere bekendt med Udvalgets Sammensætning, samt med hvilke tekniske og finansielle Kræfter Udvalget er traadt eller har tænkt at træde i Forbindelse.«

Efter at Byraadet derpaa under 13de d. M. havde modtaget en Meddelelse om Udvalgets Sammensætning samt et Kort over den projekterede Banelinie, valgtes i Mødet den 22de d. M. *Harald Jensen* og *Johan Pedersen* til at repræsentere Byraadet i Udvalget.

260 — 1904. Efter at Byraadet i Mødet den 16de Juni d. A. (Sag Nr. 520 — 1903) foreløbig havde fritaget *Reginehøj Afholdsforening* for at betale Renter og Afdrag paa den købte Byggegrund ved Niels Ebbesensvej imod Erlæggelse af en billig Lejeafgift, havde Bestyrelsen for nævnte Forening nu andraget Byraadet om, at Købet helt maatte annulleres, da den ikke saa sig i Stand til at opfylde de ved Købekontrakten overtagne Forpligtelser.

I Betragtning af Sagens særlige Omstændigheder indvilgede Byraadet i at ophæve Kontrakten og tilbagebetale de paa Købesummen hidtil indbetalte Afdrag, imod at Foreningen betaler en aarlig Lejeafgift af $\frac{3}{4}$ Øre pr. □-Alen fra 1ste September 1901 til 1ste Januar 1904 at regne.

Mødet den 8de December 1904.

2⁶² — 1904. Efter derom foreliggende Andragende vedtog Byraadet at meddele forskellige *Dispensationer* fra

Bygningsvedtægten med Hensyn til en udenfor dennes Omraade under Opførelse værende Villabygning paa en af Kommunen solgt Grund ved Strandvejen.

2⁶³ — 1904. Fra Vinhandler *Alb. Thorup* som Lejer af Kælderen i Ejendommen *St. Torv Nr. 3* forelaa et Andragende til Justitsministeriet om, at det maatte tillades ham at benytte denne Kælder som Vinstue, uanset at den ikke opfyldte de i Bygningsvedtægtens § 35 stillede Forordringer, imod at han til Forbedring af Forholdene lod foretage de af Sundhedskommissionen i nedenanførte Erklæring foreslaaede Foranstaltninger:

»Sundhedskommissionen kan om end med nogen Betænkelighed anbefale, at den fornødne Dispensation meddeles Andrageren personlig for den Tid, han er Lejer af de paagældende Lokaler, paa Vilkaar, at de i hans Erklæring nærmere ommeldte Forbedringer af Kælderens Indretning foretages paa en efter Kommissionens Skøn tilfredsstillende Maade, og at Kælderen ligeledes i Overensstemmelse med Andragerens Erklæring kun benyttes til Udskænkning af Vin, Spirituosa og Sodavand, altsaa ikke til Beværtning i Almindelighed.«

Medens Sundhedskommissionen havde anbefalet Dispensationen meddelt Andrageren for den Tid, han var Lejer af Kælderen, vedtog Byraadet med 10 Stemmer mod 5 at anbefale samme som knyttet til Ejendommen under Forudsætning af, at Kælderen benyttedes saaledes som nu foreslaaet, alt under Iagttagelse af de af Sundhedskommissionen stillede Betingelser. — Imod denne Vedtagelse stemte *Andersen, Jak. Jensen, S. Pedersen, Samuelsen og Thomsen.*

240 — 1904. I Mødet den 17de f. M. forelaa følgende fra Slagtehusinspektør *Knudsen* og Stadslæge *Lunddahl* d. 7de d. M. modtagne Skrivelse:

»*Forslag til Indførelse af Mælkekontrol i Aarhus.*

Mellem de senere Aars hygieiniske Foranstaltninger spiller Kontrollen med Næringsmidler en særlig fremtrædende Rolle, navnlig med de tre væsentligste Næringsmidler: Kød, Brød og Mælk. Medens Kontrollen for de to første Produkters Vedkommende de fleste Steder har naaet en ret høj Udvikling, er den for Mælk og Mælkeprodukters Vedkommende endnu kun i sin Begyndelse, begrundet paa, at Kravet om Mælkekontrol — med Urette — er fremkommet sidst, og paa de særlige Forhold, som gør sig gældende ved Mælkeproduktion og -leverance.

De Paabud og Lovbestemmelser, som fra Statens Side er fremkommen, — saaledes f. Eks. Anordning af Pasteurisering af skummet Mælk fra Andelsmejerier —, er om end ikke uden Betydning i hygieinisk Henseende, dog for en stor Del dikterede af rene Landbrugsinteresser og yder ikke det mælkeforbrugende Publikum tilstrækkelig Beskyttelse. For saadanne Bestemmelser gælder det sikkert ogsaa ofte, at de i og for sig er gode nok, men at en virksom Kontrol med deres Overholdelse mangler.

I kommunale Sundhedsvedtægter fra senere Aar findes Bestemmelser om Mejerier, Mælkeudsalg o. s. v. Aarhus var den første Provinsby, som — i Sundhedsvedtægten af 1901 — indførte saadanne. Senere er lignende Bestemmelser indførte i andre Byers Sundhedsvedtægter. Men allerede under Udarbejdelsen af Aarhus Sundhedsvedtægt stod det klart, at der herved kun var gjort en Begyndelse, kun var indført de allernødtørftigste Regler, bestemte til at udvides og suppleres senere.

I indeværende Aar har København efter langvarige Forarbejder og Forhandlinger faaet indført et Tillæg til sin Sundhedsvedtægt, hvori der fastsættes en i Hovedsagen god og virksom Kontrol med Kreaturhold, Mælketilvirkning og Mælkeforhandling paa Kø-

benhavns Grund, Bestemmelser, der i mange Retninger vil kunne danne et godt Grundlag for Udviklingen af Kontrollen i andre Kommuner.

Kontrol med Mælk bør indtage den første i Stedet for den sidste Plads paa Næringsmiddel-Kontrollens Omraade, da de Farer i hygieinisk Henseende, som kan true fra Mælk, er større, end de er for noget andet Næringsstofs Vedkommende. Mælk er et Stof, som er en særlig modtagelig Jordbund og et særligt godt Voksested for Bakterier, som dels kan fordærve Mælken, saa den bliver ildesmagende og uappetitlig, dels kan danne Giftstoffer i den og dels, naar det drejer sig om sygdomsvækkende Bakterier som Tyfus, Difteri, Tuberkulose o. a., kan virke direkte smittebærende. Saadanne skadelige Bakterier og Smitstoffer kan Mælken optage paa ethvert Trin af sin Vandring fra Malkningen, til den naaer Forbrugeren. Tyfusepidemier er Gang efter Gang paaviste stammende fra inficeret Mælk. Her i Aarhus havde vi i 1898 en Epidemi, der med temmelig høj Grad af Sikkerhed kunde føres tilbage til Forhandling af inficeret Mælk fra en enkelt Gaard i Vejlbj, en Epidemi, der varede i Sommermaanederne, i hvilken Tid der blev angrebet 140 Mennesker i Aarhus og døde 11. — At Nydelsen af Mælk fra Køer med visse Former af Tuberkulose kan fremkalde denne Sygdom navnlig hos Børn, maa anses for utvivlsomt. Difteri og Skarlagensfeber har man set sprede sig med Mælken fra smittede Gaarde, og endelig kan det sikkert paastaas, at en meget stor Del af de talrige Mavetarmkatarrher, som navnlig i varme Somre angriber og dræber mange Smaabørn, og som for ældre Individuer i alt Fald medfører Sygdom og Arbejdstab, skyldes Forgiftning eller Infektion fra Mælk.

Naar man overhovedet har Kontrol med Næringsmidler, er der derfor Grund til at underkaste Mælk en ganske særlig indgaaende Kontrol, tildels efter andre Principper end for andre Fødemidlers Vedkommende.

Selv den nye københavnske Kontrol er kun en halv Foranstaltning. Den tager kun Sigte paa Producenter og Forhandlere paa selve Byens Grund, medens den i København i alt Fald kun i særlige Tilfælde og kun delvis og indirekte med de stedlige Forhandlere som Mellemlid (i Provinsbyernes hidtidige Vedtægt slet ikke) strækker sig til Produktionsstederne udenfor Kommunen og til Transporten (se det nyeste Tillæg til Københavns Sundhedsvedtægt om Forhandling af Mælk § 10 Slutningen).

Som Forholdene nu er omkring i Landet, kan der af hvem som helst og hvor som helst fra indføres Mælk til Salg i Byerne. Kun i ganske særlige Tilfælde, hvor der er grundet Mistanke om Overførelse af bestemte smitsomme Sygdomme med Mælken fra en Ejendom, kan en Kommune foreløbig forbyde Indførsel af saadan Mælk mod at yde vedkommende Erstatning for det derved lidte Tab (Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme § 18). Her skal altsaa i hvert Tilfælde nogen være faldet i Brønden, før der kan være Tale om at lukke den. Der er ikke Tale om ved passende Forholdsregler at søge ganske at undgaa Smittens Indførelse. Det burde i Stedet derfor være saaledes, at der, i Analogi med hvad Kødkontrollen tilstræber, overhovedet ikke kunde indføres Mælk til Salg, for hvilken der ikke forelaa nogenlunde Garanti for, at det var et sundt og uskadeligt Produkt, stammende fra sunde Dyr og fra Malkningen til den kom Køberen i Hænde saaledes behandlet, at Forurening og Infektion saa vidt muligt var undgaaet.

En saadan relativ Sikkerhed, som er Næringsmiddelkontrollens Maal, kan for Mælkens Vedkommende kun opnaas ved en Kontrol, som begynder paa selve Produktionsstedet.

En Kontrol af den Art er i Københavns nye Mælkevedtægt i det væsentlige fordret for den saakaldte

Børnemælks Vedkommende (se nævnte Vedtægt § 5). I øvrigt har den allerede i længere Tid været etableret af forskellige private Mælkeforsyninger, saaledes Københavns Mælkeforsyning, dansk Mælkekompagni, Trifolium, her paa Egnen af Holmstrupgaards Børnemælksforsyning og af den under de forenede Mejerier i Aarhus sorterende Børnemælksforsyning fra Borupgaard ved Horsens. For disse Foretagenders Vedkommende er Princippet: Kontrol fra hver enkelt Stald og med hver enkelt Ko.

At en almindelig Kontrol baseret paa det samme Princip, der er det eneste konsekvente og nogenlunde betryggende, uden større Vanskelighed kunde indføres i en By som Aarhus, skal vi i det følgende paavise og angive Maaden, paa hvilken vi mener, at den kan ske. Det er en Kontrol, som i Lighed med Kødkontrollen i første Linie maa betales af Producenterne og Leverandørerne, men som til sin Etablering ikke som Kødkontrollen fra Begyndelsen vil kræve større kommunale Indretninger eller Omkostninger.

Efter derom indhentede Oplysninger forsynes Aarhus dels ved direkte Salg fra de enkelte Producenter, dels gennem større Mælkeetablissementer med Mælk fra ca. 6000 Køer fra Omegnen af Byen. — Vor Tanke er nu, at Tilladelse til at indføre Mælk her i Byen i Forhandlingsøjemed for hver enkelt Mælkeproducent, hvad enten hans Mælk solgtes direkte eller gennem større Mælkeforretninger, skulde være afhængig af, at hans Besætning, Stald, Mejerilokaler samt Forholdene i sin Helhed paa Produktionsstedet ved et Eftersyn havde vist sig i hygieinisk Henseende tilfredsstillende, samt at vedkommende underkastede sig en jævnlig Kontrol med disse Forhold. For saadant Eftersyn og Kontrol skulde der af Mælkeleverandøren betales et passende Honorar til Aarhus Kommune, f. Eks. 2 Kr. aarlig pr. malkende Ko. Herved vilde, som Forholdene nu er, fremskaffes en Sum af ca. 12,000 Kr. aarlig. For en saadan Sum kunde Kommunen lønne 3 faste

Kontrollører (Veterinærer), som ikke skulde have anden Bestilling end at rejse om og med passende Mellemrum efterse Besætninger og Produktionssteder samt indsende Mælkeprøver til nærmere Undersøgelse paa et dertil indrettet Laboratorium i Byen, hvorimod Eftersyn af og Kontrol med Mejerier og Udsalg i Byen som hidtil kunde være underlagt Sundhedspolitiet. For de ca. 12,000 Kr. vilde formentlig saavel Lønnen til Kontrollørerne som Befordring til disse og Anskaffelse af Apparater til Mælkeundersøgelsen, til hvilken der maatte kunne skaffes Lokale f. Eks. i det offentlige Slagtehus, kunne afholdes. — De 2 Kroner pro anno pr. Ko vilde for Producenterne ikke være nogen nævneværdig Udgift og vilde for Konsumenterne højst kunne medføre en ganske ubetydelig Prisstigning af Mælken*), som i rigeligt Maal vilde opvejes af den større Sikkerhed og den mindre Sygelighed, som absolut utvivlsomt vilde blive Følge af Kontrollen.

At stille Erlæggelsen af en saadan Afgift som Betingelse for at faa Lov til at sælge Mælk i Byen, synes os ikke principielt at rumme nogen Vanskelighed eller at være et for stort Indgreb i Næringslivet. Naar Kødproducenterne i eller udenfor Byen maa betale en Afgift til Kontrol for at faa Lov til at sælge deres Kødvarer, naar Pølsefabrikanter maa underkaste sig en stræng Kontrol og betale for den, og naar Publikum har fundet det ganske i sin Orden paa dette Omraade at finde sig i en ringe Prisstigning for til Gængæld at opnaa en vis Garanti for at faa sunde Varer, — naar alt dette er gaaet glat, saa kan der næppe være noget til Hinder for at lade de samme Principper komme til Udførelse ved Mælken, hvor de er af langt større Betydning.

For Leverandøren vil Kontrollen langt fra at være en Ulempe endog medføre betydelig Fordel. Ved Efter-

*) Ansætter man den af en Ko aarlig producerede Mælkemængde til omtrent 3000 Potter, vil altsaa Afgiften, 2 Kr. aarlig, dækkes ved en Prisstigning af $\frac{1}{15}$ Øre pr. Pot.

synet faar han jævnlig uden yderligere Bekostning sin Besætning undersøgt af en Dyrlæge, derved vil han kunne opnaa, at faa Dyr, hvis Sundhedstilstand ikke er helt god, afsat saa betids, at hans pekuniære Tab derved bliver betydeligt mindre, end det ellers vilde blive, samt at hans øvrige Besætning er langt mindre udsat for at blive smittet af enkelte syge Individer, naar disses Sygdom opdages, og naar de kan fjernes fra Stalden i Sygdommens Begyndelse.

Disse Forhold vil kunne have overmaade stor Betydning for Creaturejeren. For Mejerierne og de større Mælkeudsalg vil det være af Betydning, at de mindre let vil være udsatte for at faa indleveret inficeret Mælk.

I Henhold til foranstaaende Betragtninger skal vi derfor tillade os at foreslaa Bestemmelser som Tillæg til Aarhus Sundhedsvedtægt, der i sine Hovedtræk kunde have følgende Indhold:

I. Enhver, der vil forhandle eller i Erhvervsøjemed indføre Mælk i Aarhus, maa derom gøre Anmeldelse til Aarhus Sundhedskommission.

II. I Anmeldelsen, som skrives paa særlige dertil bestemte Blanketter, som udleveres vederlagsfrit fra Politistationen i Aarhus, maa anføres Forhandlerens eller Importørens Navn, Bopæl og Virksomhed, endvidere maa nøjagtig opgives Stederne, hvorfra Mælken stammer, og Antallet af malkende Køer paa hvert Sted. Enhver Forandring i disse Forhold med Undtagelse af Forandringer i Antallet af Kreaturer paa hvert enkelt Sted maa straks anmeldes for Sundhedskommissionen.

III. Anmeldelsen maa fornyes en Gang aarligt til nærmere fastsat Tid.

IV. Producenter af Mælk, som i Erhvervsøjemed indføres i Aarhus, er pligtige til at lade deres Kvægbestand, Stalde med Omgivelser, Mejerilokaler og Mælke-transportmidler underkaste regelmæssige Eftersyn efter Aarhus Sundhedskommissions nærmere Bestemmelse af dertil af Aarhus Kommune ansatte Kontrollører samt

til at underkaste sig de Regler, som af Kommunen er fastsatte og de Paalæg, som gives af Kontrolløren. Hvis saadanne Regler og Paalæg ikke efterkommes, eller i Tilfælde af at Forholdene paa Stedet er saadanne, at det kan anses for sundhedsfarligt at nyde den der producerede Mælk, skal Kontrolløren ufortøvet derom gøre Anmeldelse til et Kontroludvalg i Aarhus (se nedenfor), der da vil kunne forbyde al Indførsel af Mælk fra Stedet til Byen, indtil de skadelige Forhold er afhjulpne.

V. For at vaage over Bestemmelsernes Overholdelse og træffe Afgørelse i de af Kontrollørerne indmeldte Forhold nedsættes et Kontroludvalg bestaaende af et Medlem af Aarhus Sundhedskommission, et af Aarhus Byraads Medlemmer og en af Byraadet valgt veterinærkyndig Mand.

VI. Kontrollen betales efter en af Byraadet fastsat Takst af Leverandørerne i Form af en bestemt aarlig Afgift for hver mælkeproducerende Ko. Betalingen erlægges forud for et Aar ad Gangen. Der betales første Gang for det Antal Køer, som findes ved første Besigtigelse, senere for Gennemsnitstallet af Køer i det forløbne Aar.

VII. Til Kontrollens Udøvelse ansættes af Aarhus Kommune fastlønnede Kontrollører, foreløbig 3, senere om fornødent flere.

VIII. De i Aarhus By og paa dens Markjorder værende Kreaturer og Stalde efterses af Kontrollørerne, hvorimod Mejerier, Mælkeudsalg o. l. her i Byen som hidtil sorterer direkte under Sundhedskommissionen.

IX. Skulde Indførsel af Mælk til Aarhus ske fra Steder saa langt bortliggende, at de stedlige Kontrollører ikke vil kunne naa dem, skal Indførselen gøres afhængig af, at der af vedkommende Forhandler af denne Mælk tilstilles Mælkekontroludvalget indtil 2 Gange maanedlig Dyrlegeattest om vedkommende Besætningers Sundhedstilstand, Røgt, Fodring og Mælkens

Behandling, affattet efter almindelige af Sundhedskommissionen opstillede Regler.

Endvidere henstilles det som nødvendigt Supplement til foranstaaende at lade de i Aarhus Sundhedsvedtægt af 1901 indeholdte Bestemmelser om »Mejerier, Mælkeudsalg m. m.« undergaa en Revision til Udvidelse og nærmere Præcisering af dem, da Tidspunktet hertil nu maa antages at være kommet.

Sagen blev i nævnte Møde tilstillet Sundhedskommissionen til Erklæring, og fra denne forelaa nu følgende Skrivelse af 2den d. M.:

»Ved at tilbagesende hoslagte under 18de f. M. til Erklæring fremsendte Sag, Journal Nr. 240 — 1904, angaaende Forslag til Indførelse af Mælkekontrol i Aarhus, undlader Kommissionen ikke at udtale, at den af hygiejniske Grunde kun kan anbefale, at der søges indført mere betryggende Mælkekontrolbestemmelser end de i Øjeblikket gældende, og Kommissionen mener ogsaa, at det bør tages under Overvejelse, om der praktisk kan gennemføres endnu mere betryggende Bestemmelser end de ved Tillæget af 3die Maj d. A. til Københavns Sundhedsvedtægt givne, af hvilke et Eksempplar vedlægges; disse Bestemmelser ere, som det vil ses, endnu kun delvist traadte i Kraft. Kommissionen tillader sig imidlertid at henstille, at man, inden nye Bestemmelser søges gennemførte paa dette Omraade, — Bestemmelser til hvis Affattelse Kommissionen eventuelt gerne skal yde sin Medvirkning — søger at komme til Kundskab om, hvor vidt der kan forventes den fornødne ministerielle Stadfæstelse paa Bestemmelser af videregaaende Karakter end de københavnske, navnlig da Bestemmelser om Forbud mod Indførsel af Mælk her til Staden fra Leverandører som ikke vil underkaste sig et Tilsyn som det i det hosfølgende Forslag ommeldte, samt om at Leverandørerne skal udrede Betalingen for dette Tilsyn efter nærmere fastsatte Regler.«

Byraadet tiltraadte Sundhedskommissionens Forslag, hvorefter der blev rettet en Forespørgsel til Justitsministeriet overensstemmende hermed.

246 — 1904. I Anledning af, at Vognmand *Anton Jacobsen* af Sjelle havde indsendt Ansøgning til Justitsministeriet om Tilladelse til at oprette daglig *Automobilkørsel* mellem Aarhus og Hammel, havde Amtet udbedt sig Byraadets Erklæring for saa vidt angik Strækningen paa Kommunens Grund.

Efter indhentede Erklæringer fra Politimesteren og Brolægningsudvalget vedtog man at svare, at Byraadet ikke havde noget mod det ansøgttes Bevilgelse at erindre under Forudsætning af, at vedkommende iagttager de til enhver Tid gældende Kørselsreglementer og Bestemmelserne angaaende *Automobilkørsel*, samt at der ikke paaføres Kommunen nogen Forpligtelse til at holde den befarede Strækning farbar ud over, hvad almindelig Kørsel fordrer.

264 — 1904. I Anledning af Spørgsmaalet om obligatorisk Indførelse af *Vandmaalere* for Forbrug af Vand til Husholdningsbrug var der fra Vandværksudvalget modtaget Indstilling af 5te d. M. om, at Udvalget foreløbig blev bemyndiget til at paabyde *Vandmaalere* i Ejendomme, hvor det skønnedes formaalstjenligt.

Indstillingen var ledsaget af følgende Erklæring fra Stadsingeniøren:

»Efter det ærede Udvalgs Anmodning har jeg undersøgt, hvor stor Bekostningen antagelig vil blive ved en almindelig Indførelse af *Vandmaalere* over hele Byen.

Paa de medfølgende Bilag 1 og 2 er angivet det Antal *Maalere* af forskellig Slags, som skal anbringes i de Ejendomme, som for Tiden ikke have *Maalere*. Det vil heraf fremgaa, at

I. Udgiften til Anskaffelsen og Anbringelsen af *Maalere* vil blive:

for Bydelen Nord for Aaen....	66992 Kr. (Bilag 1.)
for Bydelen Syd for Aaen.....	66268 — (— 2.)
idet det paaregnes, at Vandværket som hidtil skal besørge Opsættelsen af Maalerne, naar der ikke med Anbringelsen er forbundet andre Arbejder end Rørenes Over-skæring (medens alle andre Arbejder betales af Grundejerne).	
Paa Vandværket maa indrettes et Værksted til Reparation af Vandmaalere, hvortil maa paaregnes (til Lokaler og Værktøj m. m.) kalkulatorisk ca..	8000 —
	<u>141260 Kr.</u>

II. De aarlige Driftsudgifter ville blive:

Forøget Personale til Hjælp ved Aflæsning af Maalere og Regnskabet: 3 Mand à 1400 Kr.....	4200 Kr.
Aarlige Udgifter til Reparationer: 3622 Maalere à ca. 1,00	3622 —
Forrentning og Amortisation af 141,260 Kr. med 8 pCt.	11300 —
	<u>19122 Kr.</u>

Ved Leje af Vandmaalere vil der med de nu gældende Takster indkomme aarlig:

for 700 Stkr. $\frac{3}{8}$ " Maalere à 3,20	2240 Kr.
» 1975 » $\frac{1}{2}$ " — à 3,20	6320 —
» 860 » $\frac{3}{4}$ " — à 4,80	4128 —
» 75 » 1" — à 6,00	450 —
» 7 » 2" — à 14,00	98 —
» 5 » 3" — à 20,00	100 —
	<u>13336 Kr.</u>

Hertil kommer den aarlige Leje af Maalere, som alt ere i Brug	910 —
	<u>14246 Kr.</u>

Skal Lejeindtægten af Maalere kunne dække de aarlige Driftsudgifter samt Forrentning og Amortisationsudgifterne ved den almindelige Indførelse af Vandmaalere vil det ses, at den aarlige Maalerleje maa forhøjes til de nedenfor nævnte Enhedspriser:

700 Stkr.	$\frac{3}{8}$ "	à	4,00.....	2800 Kr.
1975 »	$\frac{1}{2}$ "	à	5,00.....	9875 —
860 »	$\frac{3}{4}$ "	à	7,00.....	6020 —
75 »	1"	à	9,00.....	675 —
7 »	2"	»	16,00.....	112 —
5 »	3"	»	24,00.....	120 —
				19602 Kr.

Betalingen for Vandet maa ansættes saaledes, at Vandværkets Indtægter ikke gaa ned. Forholdene ville fremgaa af hosstaaende Tabel.

	Vandværkets Indtægter.	Indpumpet Vandmængde.
1898.....	127,761 Kr. 11 Ø.	15,776,461 Tdr.
1899.....	140,894 — 04 —	16,747,699 —
1900.....	154,519 — 82 —	17,616,413 —
1901.....	172,002 — 43 —	19,184,528 —
1902.....	179,277 — 19 —	18,279,835 —
1903.....	185,682 — 57 —	18,137,975 —

Der skal altsaa tilvejebringes en Indtægt paa ca. 186,000 Kr. Denne Sum maa dog forøges med et Beløb, der svarer til Forrentningen og Amortisationen af det Beløb, der vil medgaa til de forestaaende Vandværksudvidelser i Anledning af den paatænkte Vandforsyning af de nordre Distrikter. Hertil vil medgaa ca. 300,000 Kr., til hvis Forrentning og Amortisation med $5\frac{1}{2}$ pCt. der vil medgaa 16,500 Kr.

Den samlede Indtægt, der skal tilvejebringes, bliver saaledes 186,000 Kr. + 16,500 Kr. = 201,500 Kr., medens man maa være betænkt paa en Nedgang af

Vandforbruget. Det for 1903 angivne Vandforbrug fordeler sig med

ca. 12,000,000 Tdr. til Husholdningsbrug
og ca. 6,000,000 — » Næringsbrug.

Vil man ikke forøge Afgiften for Vand til Næringsbrug, kan denne gennemsnitlig sættes til 85 Øre pr. 100 Tdr. og vil altsaa indbringe 51,000 Kr.

Regnes med Nedgang af 2,000,000 Tdr. skal altsaa 10,000,000 Tdr. indbringe 150,000 Kr., eller Taksten bør ikke være under 150 Øre pr. 100 Tdr. Den for Tiden gældende Takst af 150 Øre pr. 100 Tdr. kan altsaa lige passere.«

Indstillingen tiltraadtes.

Mødet den 15de December 1904.

20 — 1904. Efter Indstilling af Legatudvalget vedtog man af de forhaanden værende Renter af det *Kriegerske Haandværkerlegat* at uddele følgende Portioner:

Malersvend *J. Jusjong*, Snedkersvend *J. Petersen*, Murersvend *Fr. B. Rasmussen*, hver 70 Kr., og Malersvend *H. Schouby* 65 Kr., alt til Rejser i Udlandet; Snedkerlærling *S. Jensen*, Maskinlærl. *S. M. Kaadt*, Malerlærl. *N. Nielsen*, Stentrykkerlærl. *C. Olin* og Murerlærl. *N. V. C. Thorst* hver 25 Kr. til fortsat Undervisning paa teknisk Skole.

263 — 1904. I forrige Møde forelaa følgende Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse:

»For et Par Aar siden henvendte »A/S Grundarealer ved Aaen« sig til Udvalget om en Forbindelsesvej over Kommunens Enge, og der har siden da været ført en Del Forhandlinger, men uden Resultat. Aktieselskabet kan imidlertid nu faa en Ordning uden at berøre Kommunens Grund og har derfor ønsket et endeligt Svar.